

การเรียงลำดับคำ

การเรียงลำดับคำในภาษาไทยกลันตัน ไทรบุรี และปะลิส ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างจากภาษาไทยกรุงเทพฯ แต่ก็มีบางส่วนที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงตามลำดับดังนี้

๑. การเรียงลำดับคำที่ตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

๑.๑ คำขยายตามหลังคำที่ถูกขยาย

๑.๑.๑ คำขยายตามหลังคำนาม

๑.๑.๒ คำขยายตามหลังคำกริยา

๑.๒ โครงสร้างของประโยค

๒. การเรียงลำดับคำที่แตกต่างจากภาษาไทยกรุงเทพฯ

๒.๑ คำขยายอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย

๒.๒ การเรียงลำดับคำสลับที่ระหว่างกริยากรรมกับคำว่า "ไม่" ในประโยคที่ใช้คำว่า "ไม่ได้, ไม่ถึง, ไม่ออก, ไม่เป็น ฯลฯ" เพื่อบอกความปฏิเสธ

๒.๓ การเรียงลำดับคำสลับที่ของคำจำนวนนับ "หนึ่งร้อย" "หนึ่งพัน" และ "หนึ่งหมื่น" เมื่อปรากฏในประโยค

๑. การเรียงลำดับคำที่ตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

๑.๑ คำขยายตามหลังคำที่ถูกขยาย

๑.๑.๑ คำขยายตามหลังคำนาม

ตัวอย่าง

(๑)	กท.	รถ	ใหญ่
	กต.	rot ⁶	ña:j ²
		รถ	หญ่าย
	ทร.	lɔ: ⁶	ñaj ¹
		ล้อ	ใหญ่
	ปล.	rot ⁷	ñaj ¹
		รถ	ใหญ่
(๒)	กท.	เก้าอี้	ใหม่
	กต.	ʔi: ³	ma:j ²
		อี้	หญ่าย
	ทร.	to:k ⁴ naj ⁴	maj ¹
		โตกนั่ง	ใหม่
	ปล.	ka:w ⁴ ʔe: ⁴	maj ¹
		ก๊าวเอ้	ใหม่
(๓)	กท.	จาม	เปล่า
	กต.	cha:m ⁵	pla:w ²
		จาม	ปล่าว
	ทร.	cha:m ⁵	plaw ³
		จาม	เปล่า
	ปล.	cha:m ⁵	plaw ³
		จาม	เปล่า

(๔) กท.	แตก	จัด
กต.	dɛ:t ²	khɛ:ŋ ¹
	แตก	แขง
ทว.	dɛ:t ⁴	khɛ:ŋ ¹
	แตก	แขง
ปล.	dɛ:t ⁴	khɛ:ŋ ¹
	แตก	แขง
	ฯลฯ	

๑.๑.๒ คำขยายตามหลังคำกริยา

ตัวอย่างเช่น

(๑) กท.	(ลม)พัด	แรง
กต.	phat ⁶	khɛ:ŋ ¹
	พัด	แขง
ทว.	phat ⁶	khɛ:ŋ ¹
	พัด	แขง
ปล.	phat ⁷ rɛ:ŋ ⁵	(khɛ:ŋ ¹)
	พัด แรง	(แขง)
(๒) กท.	มา	เรื่อย ๆ
กต.	ma: ⁵ lɨan ⁵	lɨan ⁵
	มา	เลือน ๆ
ทว.	ma: ⁵ chw:t ⁴	tu:a ³
	มา	ซอดตัว
ปล.	ma: ⁵ lɨan ⁵	lɨan ⁵
	มา	เลือน ๆ

(๓) กท.	(ฝน) ทก		หนัก
กต.	tɔk ⁶		rɛ:ŋ ³
	ต็อก		แรง
ทร.	tɔk ³		khɛ:ŋ ¹
	ต็อก		แขง
ปล.	tɔk ³		khɛ:ŋ ¹
	ต็อก		แขง
(๔) กท.	วิ่ง		เร็วมาก
กต.	lɛn ⁶	re:w ⁵	rɛ:ŋ ⁵
	แล่น	เร็ว	แรง
ทร.	lɛn ⁴	re:w ⁵	caŋ ³
	แล่น	เร็ว	จิ่ง
ปล.	lɛn ⁶	re:w ⁵	ca:n ⁴ (caŋ ³)
	แล่น	เร็ว	จ้าน (จิ่ง)

วลา

๑.๒ โครงสร้างของประโยค

วิจันต์ ภาณุพงศ์^๑ ได้กล่าวถึงโครงสร้างของประโยคสามัญ ซึ่งเป็นประโยคเริ่ม และประกอบด้วยส่วนมูลฐาน ๘ ชนิดคือ หน่วยประธาน (ป) หน่วยกรรมตรง (ต) หน่วยกรรมรอง (ร) หน่วยนามเดี่ยว (นต.) หน่วยกรรม (อ) หน่วยกรรม (ส)

^๑ วิจันต์ ภาณุพงศ์, โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์, หน้า ๓๑ - ๓๔.

และหน่วยทวิกรรม (ท) มาเรียงกัน หรือบางชนิดอาจอยู่ตามลำพังได้ เป็นโครงสร้างของ
ประโยคแบบต่าง ๆ ได้ ๑๒ แบบ คือ

- (๑) แบบ อ
- (๒) แบบ ป อ
- (๓) แบบ อ ป
- (๔) แบบ ส ต
- (๕) แบบ ป ส ต
- (๖) แบบ ต ป ส
- (๗) แบบ ท ต ร
- (๘) แบบ ป ท ต ร
- (๙) แบบ ต ป ท ร
- (๑๐) แบบ ร ป ท ต
- (๑๑) แบบ นต.
- (๑๒) แบบ นต. นต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของประโยคในภาษาไทยที่ใช้ใน
ปัจจุบันในรัฐกลันตัน ไทวูรี และปะลิส พบว่าการเรียงลำดับของคำในแต่ละส่วนของ
ประโยค และการเรียงลำดับของส่วนของประโยคในแต่ละโครงสร้างตรงกับภาษาไทย
กรุงเทพฯ ดังนี้คือ

๑. แบบ อ

ตัวอย่าง

(๑) กท. เหนื่อย

กต. n^2aj^2

เหนื่อย

ทร. n f a j¹

เหนียว

ปล. n f a j¹

เหนียว

(๒) กท. สายแล้ว

กต. thi aŋ⁶ lɛ:w⁷

เที่ยง แล้ว

ทร. thi aŋ⁴ lɛ:w⁶

เที่ยงแล้ว

ปล. thi aŋ⁶ lɛ:w⁷

เที่ยงแล้ว

๒. แบบ ป อ

ตัวอย่าง

(๑) กท. ผน ตก

กต. fon¹ tɔk⁶

ผน ตีอก

ทร. khwon¹ tɔk³

ขวน ตีอก

ปล. khwon¹ tɔk³

ขวน ตีอก

(๒) กท. ผ่า แท้งแล้ว

กต. pha:³ hɛ:ŋ³ lɛ:w⁷

ผ่า แท้งแล้ว

ทร. pha:² hɛ:ŋ² lɛ:w⁶

ผ่า แท้งแล้ว

ปล. pha:² hɛ:ŋ² lɛ:w⁷

ผ่า แท้งแล้ว

๓. แบบ อ ป

ตัวอย่าง

(๑) กท. เหนื่อยไหม คุณ

กต. nʰaj² mi:¹ su:³

เหนื่อยไหม ฮู

ทร. nʰaj¹ ma:j² kɛ:³

เหนื่อย หมาย แก

ปล. nʰaj¹ ma:j² kɛ:³

เหนื่อย หมาย แก

(๒) กท. ชน เด็กพวกนี้

กต. ra:j⁷ dɛk⁶ phuak⁶ ni:⁷

ร้าย เด็กพวกนี้

ทร. ra:j⁶ dɛk³ mo:¹ ni:²

ร้าย เด็กโหมหนี่

ปล. son⁵ dɛk³ mo:¹ ni:²

ชน แก๊กโหมหนี่

๔. แบบ ส ต

ตัวอย่าง

(๑) กท. ทิว น้ำ

กต. ?ja:k² na:m⁷

อ๊าก น้าม

ทร. ?ja:k⁴ na:m⁶

อยาก น้าม

ปล. ?ja:k⁴ na:m⁷

อยาก น้าม

(๒) กท. ได้ยิน เสียงเด็กร้อง

กต. $daj^3 jin^5 sian^1 dek^6 hɔ:n^1$

ได้ยิน เสียงเด็กทอน

ทร. $daj^4 jin^5 sian^1 dek^3 ram^4$

ได้ยิน เสียงเด็กว่า

ปล. $daj^4 jin^5 sian^1 dek^3 ram^4$

ได้ยิน เสียงเด็กว่า

๔. แบบ ป ส ต

ตัวอย่าง

(๑) กท. ทน เคาะ ประชู

กต. $khon^5 khɔ:ʔ^6 pak^6 - tu:4$

ทน เคาะ ปักชู่

ทร. $khon^5 khɔ:ʔ^4 tu:3$

คน เคาะ ชู

ปล. $khon^5 khɔ:ʔ^4 tu:3$

คน เคาะ ชู

(๒) กท. เพื่อน จะขอมืม รดคันนี้

กต. $phɨan^6 ci:3 khɔ:1 ʔi:m^4 rɔt^6 khan^5 ni:7$

เพื่อน จะขอมืม รดคันนี้

ทร. $phɨan^4 ʔi:4 khɔ:1 ʔi:m^3 lɔ:6 khaŋ^5 ni:2$

เพื่อน ขี้ขอมืม รดคันนี้

ปล. $phɨan^6 ci:4 khɔ:1 ʔi:m^3 rɔt^7 khan^5 ni:2$

เพื่อน ขี้ขอมืม รดคันนี้

๖. แบบ ต ป ส

ตัวอย่าง

(๑) กท. ยาน้องเพ็งทาน

กต. ?ja:⁴ nɔ:⁷ phɨŋ³ kin⁴

อย่า น้อง ผิง กิน

ทร. ?ja:³ nɔ:⁶ phɨŋ² kin³

อย่า น้อง ผิง กิน

ปล. ?ja:³ nɔ:⁷ phɨŋ² kin³

อย่า น้อง ผิง กิน

(๒) กท. รดคันนี้ เพื่อน จะขออืม

กต. rɔt⁶ khaŋ⁵ ni:⁷ phɨaŋ⁶ ci:³ khɔ:¹ ?i:m⁴

รดคันนี้ เพื่อน ชี้ขออืม

ทร. lɔ:⁶ khaŋ⁵ ni:² phɨaŋ⁴ ?i:⁴ khɔ:¹ ?i:m³

ล้อคันนี้ เพื่อน ชี้ขออืม

ปล. rɔt⁷ khaŋ⁵ ni:² phɨaŋ⁶ ci:⁴ khɔ:¹ ?i:m³

รดคันนี้ เพื่อน ชี้ขออืม

๗. แบบ ท ต ร

ตัวอย่าง

(๖) กท. อยากถาม ค่ะแนน อาจารย์

กต. ?ja:k² tha:m¹ khɨ-nɛ:n¹ ?a:⁴ -ca:n⁴

อยากถาม ค่ะแนน อาจารย์

ทร. ?ja:k⁴ tha:m¹ kha-nɛ:n⁵ ?a:³ -ca:n³

อยากถาม ค่ะแนน อาจารย์

ปล. ?ja:k⁴ tha:m¹ kha-nɛ:n⁵ ?a:³ -ca:n³

อยากถาม ค่ะแนน อาจารย์

(๒) กท. นำจะบอก ข้าวตี ฉัน

กต. na:⁶ ci:³ bɔ:k² kha:w² di:⁴ cha:n¹

นำจ็บออก ข้าวตี ฉาน

ทว. na:² ?i:⁴ bɔ:k⁴ kha:w¹ di:³ cha:n¹

หน้าจ็บออก ข้าวตี ฉาน

ปล. na:² ci:⁴ bɔ:k⁴ kha:w¹ di:³ cha:n¹

หน้าจ็บออก ข้าวตี ฉาน

๘. แบบ ป ท ต ร

ตัวอย่าง

(๑) กท. ฝี่ ป้อน ข้าว น่อง

กต. phi:⁶ pɔ:n³ kha:w³ nɔ:ɯ⁷

ฝี่ ป้อน ข้าว น่อง

ทว. phi:⁴ (phe:⁴) pɔ:n⁴ kha:w² nɔ:ɯ⁶

ฝี่ (เพ้) ป้อน ข้าว น่อง

ปล. phi:⁶ pɔ:n⁴ kha:w² nɔ:ɯ⁷

ฝี่ ป้อน ข้าว น่อง

(๒) กท. เตอ นำจะบอก ข้าวตี ฉัน

กต. kɛ:⁴ na:⁶ ci:³ bɔ:k² kha:w² di:⁴ cha:n¹

แก้นำจ็บออก ข้าวตี ฉาน

ทว. kɛ:³ na:² ?i:⁴ bɔ:k⁴ kha:w¹ di:³ cha:n¹

แกหน้าจ็บออก ข้าวตี ฉาน

ปล. kɛ:³ na:² ci:⁴ bɔ:k⁴ kha:w¹ di:³ cha:n¹

แกหน้าจ็บออก ข้าวตี ฉาน

๙. แบบ ต ป ท ร

ตัวอย่าง

(๑) กท. คะแนน ครู ยังไม่ได้บอก เด็กกลุ่มนี้

กต. khɨ-nɛ:n⁵ khlu: ⁵naŋ⁵ maj⁶ da:j³ bɔ:k² dek⁶ phuak⁶ ni:⁷

คิแนน ครู ยังไม่ค้ายบอก เด็กพวกนี้

ทร. kha-nɛ:n⁵ khru: ⁵naŋ⁵ maj² da:j⁴ bɔ:k⁴ dek³ mo:¹ ni:²

คะแนน ครู ยังไม่ค้ายบอก เด็กโหมหนึ

ปล. kha-nɛ:n⁵ khru: ⁵naŋ⁵ maj² da:j⁴ bɔ:k⁴ dek³ mo:¹ ni:²

คะแนน ครู ยังไม่ค้ายบอก เด็ก โหมหนึ

(๒) กท. หนึงลือ เพื่อน เฟ็งไห้ ฉัน

กต. naŋ¹-sɨ:¹ phɨan⁶ phɨŋ⁶ ha:j³ cha:n¹

หนึงลือ เพื่อน ฟึ้งห้าย ฉาน

ทร. bo:p⁴ phɨan⁴ phɨŋ² ha:j² cha:n¹

โบบ เพื่อน ฟึ้งห้าย ฉาน

ปล. bo:p⁴ phɨan⁶ phɨŋ² ha:j² cha:n¹

โบบ เพื่อน ฟึ้งห้าย ฉาน

๑๐. แบบ ร ป ท ต

ตัวอย่าง

(๑) กท. เด็ก ๆ แม่ จะแจก เทรียญบาท

กต. dek⁶ dek⁶ mɛ:⁶ ci:³ cɛ:k² rian¹ ba:t²

เด็ก ๆ แม่ จึแจก เทรียญบาท

ทร. dek³ dek³ mɛ:⁴ ?i:⁴ cɛ:k⁴ rian¹ ba:t⁴

เด็ก ๆ แม่ ยึแจก เทรียญบาท

ปล. dek³ dek³ mɛ:⁶ ci:⁴ cɛ:k⁴ rian¹ ba:t⁴

เด็ก ๆ แม่ จึแจก เทรียญบาท

(๒) กท. คนซีเที่ยง ไคร อยาจะไ้ รวงวัล

กต. khon⁵ khi:³-khla:n⁷ khaj⁵ ?ja:k² ci:³ ha:j³ ra:ŋ⁵-wan⁵

คนซีคล้าน ไค อยากจี้ท้าย รวงวัล

ทร. khon⁵ khi:²-khra:n⁶ khaj⁵ ?ja:k³ ?i:⁴ ha:j² ra:ŋ⁵-wan⁵

คนซีคร้าน ไค อยากอ้อท้าย รวงวัล

ปล. khon⁵ khi:²-khra:n⁷ khaj⁵ ?ja:k⁴ ci:⁴ ha:j² ra:ŋ⁵-wan⁵

หนซีคร้าน ไท อยากจี้ท้าย รวงวัล

๑๑. แบบ นค.

ตัวอย่าง

(๑) กท. ฟี

กต. phi:⁶

ฟี

ทร. phi:⁴ ~ phe:⁴

ฟี (เพ)

ปล. phi:⁶

ฟี

(๒) กท. แมค้ำ

กต. mɛ:⁶-kha:⁷

แมค้ำ

ทร. mɛ:⁴ kha:⁶

แมค้ำ

ปล. mɛ:⁶ kha:⁷

แมค้ำ

๑๒. แบบ นท. นท

ตัวอย่าง

(๑) กท. ณี ปากกาไทร

กต. ni:⁶ pak²-ka:⁴ khaj⁵

ณี ปกกำไต

ทร. ni:² pa:k⁴-ka:³ khaj⁵

หนี ปากกาไต

ปล. ni:² pa:k⁴-ka:³ khaj⁵

หนี ปากกาไต

(๒) กท. เล็กน๊ะ หลานเฮอหรือ

กต. lek⁶ nan⁶ la:n¹ kɛ:⁴ rə:¹

เล็กนั๊น หลานแกเหวอ

ทร. lek⁶ nan² la:n¹ kɛ:³ rə:¹

เล็กหนั๊น หลานแกเหวอ

ปล. lek⁷ han² la:n¹ kɛ:³ hə:¹

เล็กหัน หลานแกเหอ

๒. การเรียงลำดับคำที่แตกต่างจากภาษาไทยกรุงเทพฯ

๒.๑ คำขยายอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย

ตัวอย่าง

(๑) กท. เขา หัวเราะ เก่ง

กต. khaw² cat⁶ hua¹

เค้า จิต หัว

ในภาษาไทยไทบุรี และปะดิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๒) กท. เขา เรียน ไม่เก่ง

กต. khaw² ma:j⁵ chay⁶ rian⁵

เค้า หม้ายซิ่ง เรียน

ทร. khaw¹ ma:j² chay⁴ rian⁵

เขา หม้ายซิ่ง เรียน

ในภาษาไทยปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๓) กท. เรียน ยาก

กต. ja:k⁶ rian⁵

ยาก เรียน

ทร. ja:k⁴ rian⁵

ยาก เรียน

ในภาษาไทยปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๔) กท. ทำ ยาก

กต. ja:k⁶ tham⁵

ยาก ทำ

ทร. ja:k⁴ tham⁵

ยาก ทำ

ในภาษาไทยปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๕) กท. นอน มาก

กต. cat⁶ nwan⁵

จัต นอน

ในภาษาไทยโทรบุรีและปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๖) กท. เรียน มาก

กต. cat⁶ rian⁵

จัต เรียน

ในภาษาไทยโทรบุรีและปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๗) กท. เทียว มาก

กต. cat⁶ re:⁵

จิด เร

ในภาษาไทยไทบุรีและปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

(๘) กท. เขา ฐึ ไม่เท่าไรว

กต. khaw² maj⁶ thaw⁶ daj⁴ ro:⁷

เค้า ไม่เท่าไรว

ทร. khaw¹ ma:j² thaw⁴ daj³ ro:⁶

เขา หม้ายเท่าไรว

ในภาษาไทยปะลิสเรียงคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

๒.๒ การเรียงลำดับคำสับที่ระหว่างกริยากรรมกับคำว่า "ไม่" ในประโยคที่ใช้คำว่า "ไม่ได้, ไม่ถึง, ไม่ออก, ไม่เป็น ฯลฯ" เพื่อบอกความปฏิเสธ ซึ่งปรากฏเฉพาะในภาษาไทยไทบุรีและปะลิสเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เท่าที่สังเกตความหมายของประโยคตามตัวอย่างที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ เห็นได้ชัดว่า ความหมายของประโยคจะเกี่ยวข้องกับคำว่า "ไม่ได้" เป็นสำคัญ กล่าวคือ "ลูกหิบบไม่ถึง" หมายความว่า "ลูกหิบบไม่ได้" "น้องอ่านไม่ออก" หมายความว่า "น้องอ่านไม่ได้" และ "เด็กทำไม่เป็น" ก็หมายความว่า "เด็กทำไม่ได้" นั่นเอง

ตัวอย่าง

๒.๒.๑ "ไม่ได้"

กท. ฝักินไม่ได้

ทร. phi:⁴ maj² kin³ da:j⁴

ฝัก ไม่ กิน ได้

ปด. phi:⁴ maj² kin³ da:j⁴

ฝัก ไม่ กิน ได้

กท. เขาเรียนไม่ได้

ทร. khaw¹ maj² rian⁵ da:j⁴

เขา ไม่ เรียน ได้

ปล. khaw¹ maj² rian⁵ da:j⁴

เขา ไม่ เรียน ได้

กท. แยก^๑ กินเนื้อหมูไม่ได้

ทร. khɛ:k² maj² kin³ mu:¹ da:j⁴

แยก ไม่ กิน หมู ได้

ปล. khɛ:k² maj² kin³ mu:¹ da:j⁴

แยก ไม่ กิน หมู ได้

๒.๒.๒ "ไม่ถึง"

กท. น้องหิบบไม่ถึง

ทร. กว:ง⁶ maj² ?jip³ th+ง¹

น้อง ไม่ หิบบ ถึง

ปล. กว:ง⁷ maj² ?jip³ th+ง¹

น้อง ไม่ หิบบ ถึง

๒.๒.๓ "ไม่ออก"

กท. เขาอ่านไม่ออก

ทร. khaw¹ maj² ?a:n³ ?w:k⁴

เขา ไม่ อ่าน ออก

ปล. khaw¹ maj² ?a:n³ ?w:k⁴

เขา ไม่ อ่าน ออก

๒.๒.๔ "ไม่เป็น"

กท. น้ำทำไม่เป็น

ทร. na:⁶ maj² tham⁵ pen³

น้ำ ไม่ ทำ เป็น

ปล. na:⁷ maj² tham⁵ pen³

น้ำ ไม่ ทำ เป็น

การเรียงลำดับคำในลักษณะเดียวกันนี้ วัลยา วิมุกตะลพ^๑ ได้กล่าวไว้ในวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำสำนวน และลำดับของคำในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์" ว่า

ในภาษาสมัยก่อน เมื่อใช้คำว่า ไม่ได้ ประกอบคำกริยาในประโยคปฏิเสธ คำว่า ไม่ จะปรากฏหน้าคำกริยา และมีคำว่า ได้ ตามหลัง ถ้าคำกริยาคำนั้นเป็นกรรมกริยา คำว่า ได้ จะอยู่หลังกรรมของกริยา แต่ในสมัยปัจจุบัน เมื่อใช้คำว่า ไม่ได้ ประกอบคำกริยาในประโยคปฏิเสธ คำว่า ไม่ได้ จะปรากฏหลังคำกริยา ถ้าคำกริยาคำนั้นเป็น กรรมกริยา คำว่า ไม่ได้ จะอยู่หลังกรรมของกริยา ดังต่อไปนี้

(สมัยก่อน) ใช้ ไม่ - กริยา (-กรรม) - ได้

(ปัจจุบัน) ใช้ กริยา (-กรรม) - ไม่ได้

ตัวอย่าง

รัชกาลที่ ๑ "เรามีนายทหารผู้ใหญ่ห้าคน บัดนี้ก็ตายไปสามคนแล้ว ยังไม่
แก้แค้นได้ ยังได้ความอัปยศแก่คนทั้งปวงนี่" (สามก๊ก)

^๑ วัลยา วิมุกตะลพ, "การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำสำนวน และลำดับของคำในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒), หน้า ๒๓๑ - ๒๓๒.

ตามตัวอย่างนี้ ในภาษาสมัยปัจจุบันจะใช้

"...ยังแก้แก้ไม่ได้"

หมายเหตุ ตามตัวอย่างนี้ ในสมัยปัจจุบันอาจเรียงคำในประโยคได้อีก ๒ แบบ
คือ

๑) ย้ายที่คำว่า ยัง ซึ่งเป็นคำช่วยหน้ากริยาไปไว้หน้าคำว่า ไม่ได้ เป็น
"...แก้แก้ยังไม่ได้" และประโยคนี้มีความหมายอย่างเดียวกับประโยคตัวอย่างในสมัยก่อน

๒) เรียงคำในประโยคโดยใช้คำว่า ยังไม่ได้ เป็นคำช่วยหน้ากริยา เป็น
"...ยังไม่ได้แก้แก้" แต่ประโยคนี้จะมีความหมายต่างกับประโยคตัวอย่างในสมัยก่อน

รัชกาลที่ ๔ "เล่าลือกันว่าฝรั่งอังกฤษมาลองซื้อเอาข้าวไปเทน้ำทะเลเสีย
ที่ว้อย่างนี้ เคอะนึ๊ก โง่หนัก ด้วยเงินที่เอาเข้ามาซื้อข้าวนั้นฝรั่งก็ไม่หาได้ง่ายดังกรวด
ทรายในทะเล" (ประชุมประกาศรัชกาลที่ ๔ พ.ศ. ๒๓๔๔ - ๒๔๐๔)

ตามตัวอย่างนี้ ในภาษาสมัยปัจจุบันจะใช้ "...ฝรั่งก็ไม่ได้ง่าย ๆ..."

๒.๓ การเรียงลำดับคำสับที่ของคำจำนวนนับ "หนึ่งร้อย" "หนึ่งพัน" และ
"หนึ่งหมื่น" เมื่อปรากฏในประโยค

ตัวอย่าง

(๑) กท. ฉันมีเงินหนึ่งร้อยบาท

กต. cha:n¹ mi:³ gon⁵ rɔ:j⁷ n+j² ba:t²

ฉาน มี เงิน ร้อย หนึ่ง บาท

ทร. cha:n¹ ñaj⁵ bia⁴ rɔ:j⁶ n+j¹ ba:t⁴

ฉาน ฝูง เบี้ย ร้อย หนึ่ง บาท

ปล. cha:n¹ ñaj⁵ bia⁴ rɔ:j⁷ n+j¹ ba:t⁴

ฉาน ฝูง เบี้ย ร้อย หนึ่ง บาท

(๒) กท. พ่อขายไก่หนึ่งพันตัว

กต. phɔː⁶ khaːj¹ kaːj² phan⁵ nɨŋ² tua⁴

พ่อ ขาย ไก่ พัน หนึ่ง ตัว

ทร. bi-daː³ khaːj¹ kaj³ phan⁵ nɨŋ¹ tua³

บิดา ขาย ไก่ พัน หนึ่ง ตัว

ปล. phɔː⁶ khaːj¹ kaj³ phan⁵ nɨŋ¹ tua³

พ่อ ขาย ไก่ พัน หนึ่ง ตัว

(๓) กท. ชาวบ้านชนทรายได้หนึ่งหมื่นกอง

กต. chaːw⁵ baːn³ khon¹ saːj³ daːj³ mɨːn² nɨŋ² kwɛːŋ⁴

ชาวบ้านชนทรายได้หนึ่งหมื่นกอง

ทร. chaːw⁵ baːn⁴ khon¹ saːj⁵ daːj⁴ mɨːn¹ nɨŋ¹ kwɛːŋ³

ชาวบ้านชนทรายได้หมื่นหนึ่งกอง

ปล. chaːw⁵ baːn⁴ khon¹ saːj⁵ daːj⁴ mɨːn¹ nɨŋ¹ kwɛːŋ³

ชาวบ้านชนทรายได้หมื่นหนึ่งกอง

ในภาษาถิ่นที่วิจัยทั้ง ๓ ถิ่น คำจำนวนนับที่เกิน หนึ่งหมื่น คือ "หนึ่งแสน" และ "หนึ่งล้าน" นั้นไม่นิยมใช้ แต่จะใช้ "สิบหมื่น" และ "ร้อยหมื่น" แทนตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย